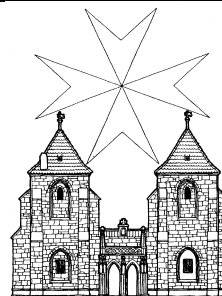

kostel

Panny Marie

pod řetězem

občasník, informace...

LISTOPAD L.P. 2012

Vyznání a láska - sloupy evangelizace

Meditace Benedikta XVI. na úvod zasedání biskupské synody,
Vatikán 8. října 2012.

Česká sekce RV, Přeložil Milan GLASER

Drazí bratři,

Moje meditace se bude týkat slov «evangelium», «euangelisasthai» (srov. Lk 4,18). Na tomto synodu chceme více poznat, co nám říkají a co můžeme či máme dělat my. Bude rozdělena na dvě části. První bude tvořit reflexe o významu těchto slov a potom bych se chtěl pokusit vyložit hymnus dopolední liturgie hodin „Nunc, Sancte, nobis Spiritus“.

Slova «evangelium», «euangelisasthai» mají dlouhou historii. Objevují se u Homéra a oznamují vítězství. Jsou zvěstí dobra, radosti, štěstí. Potom se vyskytují u Deutero Izaiáše (40,9) a zvěstují radost od Boha, dávají na vědomí, že Bůh nezapomněl na svůj lid, že Bůh, který zdánlivě jakoby odešel z dějin, tady je. Je přítomen. Bůh má moc, dává radost, otevírá brány exilu a po dlouhé noci vyhnanství se objevuje Jeho světlo a dává svému lidu možnost návratu; obnovuje dějiny dobra, dějiny své lásky. V kontextu této evangelizace se vyskytují především tři slova: dikaiosyne, eirene, soteria – spravedlnost, pokoj a spása. Ježíš převzal tato slova proroka Izaiáše v Nazaretu a mluvil o tomto evangeliu, které přináší vyhnancům, vězněným, trpícím a chudým.

Avšak pro význam slova „evangelium“ v Novém zákoně - kromě toho, co říká Izaiáš – je důležité také užití tohoto slova v římské říši, počínaje císařem Augustem. Tady slovo „evangelium“ označuje slovo či poselství, které pochází od císaře. Císařské poselství jako takové tedy přináší dobro a obnovuje svět spásou. Císařovo poselství je poselstvím vlády a moci; je poselstvím spásy, obnovy a uzdravení. Nový zákon tuto konotaci přijímá. Svatý Lukáš výslovně konfrontuje císaře Augusta s Dítětem narozeným v Betlémě a říká, že evangelium je slovem Vládce, pravého vládce světa. Pravý vládce světa se nechal slyšet a mluví k nám. Tato skutečnost sama je vykoupením. Velkým utrpením člověka je totiž – tehdy jako dnes – vlastně to, zda je za mlčením vesmíru, za mračny dějin Bůh anebo není? A pokud tento Bůh je, zná nás a má s námi co do činění. Tento Bůh je dobrý. Má tedy tato skutečnost dobra ve světě moc anebo nemá? Tato otázka je dnes stejně aktuální jako byla tehdy. Mnoho lidí se

ptá: Je Bůh hypotéza nebo ne? Proč o sobě nedá vědět? Evangelium znamená, že Bůh prolomil své mlčení, Bůh promluvil, Bůh je. Tato skutečnost jako taková je spásou. Bůh nás zná, má nás rád a vstoupil do dějin. Ježíš je Jeho Slovo, Bůh s námi, Bůh, který nám ukazuje, že nás má rád, že trpí spolu s námi až k smrti a vstává z mrtvých. A to je vlastně evangelium: Bůh promluvil; není již velkou neznámou, ale ukázal sebe samého. V tom je spása.

Naše otázka zní: Když Bůh promluvil, vskutku prolomil mlčení a ukázal se, jak potom předat tuto skutečnost dnešnímu člověku, aby se stala spásou, protože samotný fakt, že promluvil, je spásou, je vykoupením. Jak se to může člověk dozvědět? Tento bod je myslím pro nás otázkou, ale také prosbou, pokynem. Odpověď můžeme hledat v rozjímání o hymnu dnešní dopolední modlitby hodin „Nunc, Sancte, nobis Spiritus“. První sloka říká „Dignare promptus ingeri nostro refusus, pectori“, tzn. prosíme, aby Duch svatý přišel k nám a spolu s námi. Jinými slovy: my nemůžeme vytvořit církev, můžeme jen dávat poznat to, co učinil On. Církev nezačíná naším jednáním, ale jednáním a mluvou Boha. Apoštolové si neřekli na svém zasedání: nyní na tomto ústavodárném shromáždění vytvoříme církev vypracováním stanov. Nikoli, modlili se a na modlitbách čekali, protože věděli, že jedině Bůh může vytvořit svoji církev. Prvním činitelem je Bůh a pokud nejedná Bůh, jsou naše věci jenom naše a nestačí. Jedině Bůh může dosvědčit, že On je tím, kdo mluví a promluvil. Letnice jsou podmínkou zrodu církve. Jedině proto, že Bůh jednal jako první, mohou apoštolové jednat spolu s námi, za Jeho přítomnosti a prezentovat to, co činí On. Bůh promluvil a tato mluva je perfektem víry, ale je vždycky také prezentem. Perfektem Boha není jenom minulost, protože je pravou minulostí, která v sobě vždycky nese přítomnost i budoucnost. Bůh promluvil a to znamená, že mluví. Jako v oněch dobách mohla jediné Boží iniciativou vzniknout církev a mohlo být poznáno evangelium, čili fakt, že Bůh promluvil a mluví, tak také dnes jedině Bůh může začít, a my pouze spolupracovat. Počátek musí přijít od Boha. Proto není pouhou formalitou, začínáme-li každý den svoje zasedání modlitbou. Odpovídá to samotné realitě. Jedině předchází-li nás Bůh, můžeme jít my a spolupracovat. A spolupráce není jenom naším rozhodnutím. Je tedy důležité vždycky vědět, že první slovo, pravá iniciativa, opravdová činnost přichází od Boha a jedině zapojením se do této božské iniciativy, jedině vyprošením si této božské iniciativy můžeme se také my spolu s Ním a v Něm stát evangelizátory. Bůh je vždycky počátkem a jedině On může způsobit Letnice, může vytvořit církev, může ukázat realitu Svého bytí s námi. Na druhé straně však tento Bůh, který je vždycky počátkem, žádá také naše nasazení, chce zapojit naši činnost, aby tyto činnosti byly takřkajíc boholidské, tedy působené Bohem, ale s naším zapojením, zahrnutím našeho bytí a celého našeho konání.

Když tedy my děláme novou evangelizaci, je to vždycky spolupráce s Bohem, tvoří celek spolu s Bohem, je založena na modlitbě, na Jeho reálné přítomnosti.

Nyní toto naše jednání, které sleduje Boží iniciativu, nacházíme popsáno ve druhé sloce zmíněného hymnu: „Os, lingua, mens, sensus, vigor, confessionem personent, flammescat igne caritas, accendat ardor proximos“. V těchto dvou řádcích, máme dvě určující podstatná jména: v prvním confessio a ve druhém caritas. Confes-

sio a caritas dva způsoby, kterým nás Bůh zapojuje a nechává nás jednat spolu s Ním a v Něm pro lidstvo, pro Jeho tvorstvo. K pojům confessio a caritas se pojí slovesa. K prvnímu personent a ke slovu caritas výrazy „oheň, plamen, zapálit a planout“.

Podívejme se na první confessionem personent. Víra má obsah. Bůh se sděluje, ale toto Boží Já se reálně ukazuje v Ježíšově postavě a je interpretováno «vyznáním», které k nám mluví o Jeho panenském početí, narození, utrpení, kříži a vzkříšení. Samo toto vyjevení Boha je osoba: Ježíš jakožto Slovo s velmi konkrétním obsahem, který je vyjádřen vyznáním. V první řadě tedy musíme vstoupit do tohoto vyznání, nechat ho proniknout – personent, jak praví hymnus – do sebe a skrze sebe. Tady je důležité zaznamenat i jeden filologický detail. Namísto Confessio bylo v předkřesťanské latině používáno slovo professio (profiteri), což znamená prezentovat kladně nějakou skutečnost. Zatímco slovo confessio označovalo situaci u soudu, kde někdo během procesu otevře svoji mysl a vyzná se. Jinak řečeno, slovo vyznání (confessio), které v křesťanské latině nahradilo «professio», obsahuje mučednický prvek, prvek svědectví podaného před instancí, která je nastavena nepřátelsky vůči víře, tedy svědectví podané v situaci utrpení a hrozby smrti. Ke křesťanskému svědectví podstatně patří ochota trpět, což mi připadá velmi důležité. V jádru „vyznání“ našeho Kréda je obsažena také ochota dát vlastní život, přijmout utrpení. A to je vlastně také potvrzením tohoto vyznání. Je vidět, že pro nás „vyznání“ není pouhým slovem, je více než bolest, je více než smrt.

Toto vyznání vskutku stojí za utrpení, vyplatí se trpět až k smrti. Kdo činí toto vyznání, dokazuje tak, že to, co vyznává, je skutečně něčím více než žít, je to život samotný, poklad, nekonečně cenný poklad. Právě v mučednické dimenzi slova vyznání se vyjevuje pravda. Ověřuje se jedině skrze skutečnost, že stojí za ně trpět a že je mocnější než smrt, dokazuje, že je pravdou, kterou držím v ruce, a že jsem si jistý, že si svůj život nesu, protože jej nalézám tomto vyznání.

Nyní se podíváme, kam by toto vyznání mělo pronikat: „Os, lingua, mens, sensus, vigor“. Z listu svatého Pavla Římanům (desátá kapitola) víme, že místem vyznání je srdce a ústa. Vyznání musí být hluboko v srdci, ale musí být také veřejné. Víra musí být hlásána i nesena srdci. Nikdy není pouhou skutečností srdce, ale táhne ke sdílení, ke skutečnému

v

v

vyznání před zraky světa. Musíme se tak skutečně naučit být proniknuti v srdci vyznáním, takže naše srdce bude formováno. A v srdci máme v rámci velkých dějin církve také nacházet slova a odvalu slova, slovo, které ukazuje naši přítomnost. Toto vyznání je nicméně vždycky jediné. Mens – vyznání není jenom v srdci a ústech, ale také v inteligenci. Musí být myšleno. A jako myšlené a inteligentně řečené, se dotýká druhého a vždy předpokládá, že moje mysl skutečně je součástí vyznání. Sensus – není to jen věcí čistě abstraktní a intelektuální. Vyznání má také pronikat naše smysly. Svatý Bernard z Clairvaux nám říká, že Bůh ve svém zjevení v dějinách spásy dal našim smyslům možnost vidět, dotýkat se a okoušet zjevení. Bůh není už jenom něco duchovního, vstoupil do světa smyslů a naše smysly mají být naplněny touto příchutí, touto krásou Božího Slova, které je realitou. Vigor - životní elán naší existence a také právní platnost určité skutečnosti. Musíme být s celou svojí vitalitou proniknuti vyznáním, které má skutečně personare, Boží melodie má sladit náš život do celku.

Confessio je takřikajíc prvním sloupem evangelizace a druhým je caritas.

Vyznání není abstraktní věcí, je láskou, caritas. Jedině tak je skutečně odrazem božské pravdy, která je jako taková neoddělitelně také láskou. Text hymnu velmi silnými slovy popisuje tuto lásku, která je ohněm a plamenem, který zapaluje druhé. Je naším citem, který má růst vírou a má se proměnit v oheň lásky. Ježíš nám řekl: „Oheň jsem přišel vrhnout na zem“ (Lk 12,49). Pánovo slovo nás již zapálilo a sdělilo se nám: „Kdo je mi na blízku, je nablízku ohni“.

Křesťan nesmí být vlažný. Kniha Zjevení nám říká, že to je pro křesťana největší nebezpečí. Nikoli popírání, ale velmi vlažné přitakávání. Tato vlažnost je skutečnou diskreditací křesťanství. Víra se v nás má a musí stát plamenem lásky, plamenem, který skutečně zapaluje moji existenci, stává se mohutným citem mojí existence a tak zapaluje bližního. Toto je způsob evangelizace: „Accendat ardor proximos“. Pravda se ve mně stává láskou a láska zapaluje jako oheň i druhého. Jedině rozněcováním druhého od plamene naší lásky se skutečně šíří evangelizace, přítomnost evangelia, které už není jenom slovem, ale žitou realitou.

Svatý Lukáš nám podává, jak o Letnicích, při založení církve Bohem byl Duch svatý ohněm, který proměnil svět. Byl ohněm v podobě jazyka, tedy ohněm, který je také rozumný, je duchem a je srozumitelný. Oheň, který je sjednocen s myšlením, na způsob mens. Právě tento inteligentní plamen, toto střízlivé opojení (sobria ebrietas) je pro křesťanství charakteristické.

Víme, že oheň stojí na počátku lidské kultury. Oheň je světlem, teplem a přetvářející silou. Lidská kultura začíná ve chvíli, kdy člověk dostává moc rozdělávat oheň. Ohněm mohu ničit, ale mohu i přetvářet a obnovovat. Oheň Boží je proměňující oheň. Je zajisté i ohněm utrpení, který v nás mnohé ničí a přivádí k Bohu, ale především je ohněm, kteří přetváří, obnovuje a vytváří novost člověka, který se stává světlem v Bohu.

Nakonec tedy můžeme jen prosit Pána, aby vyznání v nás bylo hluboce založené a stalo se ohněm, který zapálí druhé. Takto se oheň Jeho přítomnosti, novost Jeho bytí s námi vskutku stane viditelnou, mocí přítomnosti i budoucnosti.

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin a ve středu v 17:30 hodin. Mše sv. o Prvním pátku tento měsíc nebude sloužena.

Mše sv. o 33. neděli v mezidobí (třetí neděle měsíce, 18. listopadu 2012) bude slavena v latinském jazyce.

Slavnost Všech svatých (čtvrtek 1. listopadu 2012): mše sv. bude sloužena v 17:30 hodin. po mši sv. u kříže na nádvoří před kostelem bude krátká pobožnost za zemřelé členy maltézskeho řádu. 1. listopad je také *Dnem modliteb za všeobecné posvěcení*.

O Vzpomínce na všechny věrné zemřelé v pátek 2. listopadu 2012 mše sv. v našem kostele sloužena nebude. Účastníme se jako obvykle mše sv. v bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě v 17:00 hodin.

Na slavnost Všech svatých (1. listopadu) a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé (2. listopadu) je možné za splnění určitých podmínek získat plnomocné odpustky pro zemřelé.

Při bohoslužbách v neděli 4. listopadu 2012 (31. neděle v mezidobí) proběhne *Dušičková sbírka na charitní činnost v arcidiecézi*; v roce 2011 bylo v této sbírce celkem vybráno 611.039,- Kč.

Na základě rozhodnutí České biskupské konference se **Den Bible** slaví ve všech farnostech českých i moravských diecézí. Letos se bude slavit v neděli 18. listopadu 2012 (33. neděle v mezidobí); při mši sv. proběhne sbírka na podporu biblických aktivit.

Mše sv. **o svátku Všech svatých maltézskeho řádu** bude slavena v pondělí 19. listopadu 2012 v 17:30 hodin.

V neděli 25. ledna 2012 v obvyklém čase 10:00 oslavíme **svátek Ježíše Krista Krále**; po mši sv. bude výstav Nejsvětější Svátosti a obvyklá pobožnost se zasvěcením.

Den Bible: Dopis kardinála Dominika Duky ke Dni Bible

V neděli 18. listopadu 2012.

Milí přátelé,

vstupujeme do třetího roku přípravy na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje. V Písmu svatém máme hledat a znovu objevovat biblické základy svátosti Eucharistie. K tomu vyhlásil Svatý otec „Rok víry“, která je mimo jiné významným biblickým tématem. Den Bible může být v těchto souvislostech pro každého z nás novým impulsem, jak Boží slovo aktivněji a častěji zapojit do běžného života, do radostí i starostí každého dne.

V minulém roce došlo v Biblickém díle k několika změnám. Ta hlavní spočívala v přestěhování z pronajatého objektu v Dolanech u Olomouce do vlastního domu v Samotiškách pod Svatým Kopečkem. Od této změny očekáváme významnou úsporu režijních nákladů. Význačnou akcí bylo letos také pracovní setkání představitelů Biblických děl z oblasti Střední Evropy, které se konalo v Praze.

České katolické biblické dílo se snaží uvádět do bohatého biblického dědictví. Naše úsilí směřuje k osobní i společné četbě Bible. Jsme přesvědčeni, že hodnoty obsažené v Písmu svatém jsou i v současné době aktuální. Bez vaší podpory bychom ovšem jen stěží mohli pokračovat ve své práci. Chtěl bych proto každému z vás poděkovat za vaši finanční i modlitební podporu Biblického díla v minulém roce. Finanční prostředky jsme využili při práci s lidmi. Pořádali jsme úvody do práce s Biblií ve farnostech, biblické duchovní obnovy a biblické kurzy pro všechny věkové kategorie, a to ve všech českých a moravských diecézích. Nabízíme kurzy výroby biblických postavicek. Připravujeme pomůcky pro četbu Bible dospělých i dětí. Biblické dílo připravilo pořady Bible v liturgii, vysílané na rádiu Proglas. O našich aktivitách i nové adrese se dozvíte více na internetových stránkách <http://www.biblickedilo.cz>.

S vděčností za Vaše modlitby i za finanční podporu na vás před Bohem pamtuje

kardinál Dominik Duka

Setkání se sv. Bernardem z Clairvaux

KTF UK, ETF UK a nakladatelství Krystal OP srdečně zvou na setkání se sv. Bernardem z Clairvaux, učitelem Církve, a jeho stěžejním dílem, cyklem **86 Kázání na Píseň písní**. Setkání se uskuteční **ve středu 7. listopadu 2012 v 16.30 hod.** v barokním refektáři dominikánského kláštera sv. Jiljí v Praze 1 (Jilská 7a) u příležitosti vydání druhého, závěrečného dílu překladu těchto kázání do češtiny. O svém vztahu k Bernardovi promluví a jeho knihu veřejnosti představí: Mons. Michael Slavík, Th.D., generální vikář arcibiskupství pražského, Benedikt Tomáš Mohelník Th.D., provinciál české provincie dominikánů, a PhDr. Markéta Koronthályová, autorka překladu. Prezentace je volně přístupná veřejnosti a bude zde možné zakoupit oba díly knihy se slevou.

Uzdravení z pocitu křivdy - s P. Augustinem S.J.

Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Pastoračním střediskem pořádá ve dnech 9.–10. listopadu 2012 již tradiční rekolekce s P. Józefem Augustynem SJ, tentokrát na téma Uzdravení z pocitu křivdy. Od odpuštění sobě k odpuštění druhým.

Kromě přednášek se nabízí možnost osobní modlitby před Nejsvětější svátostí nebo využití nabídky svátosti smíření či duchovního rozhovoru s knězem.

Program bude zahájen v pátek od 18:00 registrací a v 18:30 slavením mše sv. Po zaslání přihlášky dotyčným pošleme podrobnější informace (a případnou složenku) k uhrazení nákladů na rekolekce: 150 Kč (+ 30 Kč v případě objednání bagety k sobotnímu obědu). Pozor – ubytování nezajišťujeme!

Zájemci o rekolekční setkání se přihlašují písemně nejpozději do 6. listopadu na adrese Pastoračního střediska nebo prostřednictvím online formuláře na <http://ps.apha.cz/uzdraveni-z-pocitu-krivdy/>.

Nenechte se svést...

Římskokatolická farnost Praha Vršovice a Římskokatolická farnost U kostela sv. Jakuba St., Praha - Stodůlky Vás srdečně zvou **na přednášku sestry Veroniky Barátové z Komunity Blahoslavenství „Nenechte se svést.... mnozí přijdou a řeknou, já jsem Kristus... (srov. Lk 21,8)“: Křesťan, New Age, alternativní medicína, tzv. „zdravý životní styl“, pohanské rituály, esoterika a jiné svody.**

Přednáška se bude konat: ve středu 14. listopadu 2012 v 9:30 hod. v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze Nových Bučovicích (metro B, stanice Hůrka) a pak v 19:00 hod. v kostele sv. Václava (v sále, vchod zezadu), v Praze Vršovicích, Nám. Svatopluka Čecha (tramvaj 4 a 22, zastávka Vršovické nám., nebo tramvaj 4, 7, 22 a 24, zastávka Koh-i-noor; autobus 124 nebo 139, zastávka Čechovo náměstí)

Koncert duchovní hudby

Suverénní řád maltézských rytířů a Společnost pro duchovní hudbu si Vás dovolují pozvat na **koncert duchovní hudby v našem kostele Panny Marie Pod řetězem.**

Šestý koncert cyklu Královský nástroj ve všední den se uskuteční **v úterý 20. listopadu 2012 v 17:00 hod.;** cyklus koncertů probíhá za podpory městské části Praha 1. Vstup volný.

Účinkují: Linda ČECHOVÁ-SÍTKOVÁ – varhany a Jan VERNER – trubka.

Program:

Marc-Antoine CHARPENTIER:
(1635 – 1704)

Prelude (Te Deum)

Johann Sebastian BACH:
1685 – 1750)

Preludium a fuga e moll BWV 548
Air (BWV 1068)

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY:
(1809 – 1847)

Sonáta č.4 B Dur(op.65/4)
(*Allegro con brio – Andante religioso – Allegretto – Allegro maestoso e vivace*)

Camille SAINT – SAËNS:
(1835 – 1921)

Ave Maria

Johann Sebastian BACH:
(1685 – 1750)

„Wachet auf, ruft uns die Stimme“
(BWV 645)

Georg Philipp TELEMANN:
(1681 – 1767)

Koncert D Dur
(*Allegro-Largo-Vivace*)

Listopad 2012

Den a hodina			Slavení	poznámka
1.	čtvrtek	17:30	VŠECH SVATÝCH	SLAVNOST
2.	pátek		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
3.	sobota		sv. Martina de Porres	
4.	neděle	10:00	31. neděle v mezidobí	
5.	pondělí			
6.	úterý			
7.	středa	17:30		
8.	čtvrtek			
9.	pátek		POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY	SVÁTEK
10.	sobota		sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	památka
11.	neděle	10:00	32. neděle v mezidobí	
12.	pondělí		sv. Josafata, biskupa a mučedníka	památka
13.	úterý		sv. Anežky České, panny	památka
14.	středa	17:30		
15.	čtvrtek		sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	
16.	pátek		sv. Markéty Skotské; sv. Gertrudy, panny	
17.	sobota		sv. Alžběty Uherské, řeholnice	památka
18.	neděle	10:00	33. neděle v mezidobí (Den Bible)	
19.	pondělí	17:30	VŠECH SVATÝCH MALTÉZSKÉHO ŘÁDU	SVÁTEK
20.	úterý			
21.	středa	17:30	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
22.	čtvrtek		sv. Cecílie, panny a mučednice	památka
23.	pátek		sv. Klementa I., papeže a mučedníka; sv. Kolumbána, opata	
24.	sobota		sv. Ondřeje Dung-Laç, kněze, a druhů, mučedníků	památka
25.	neděle	10:00	JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	SVÁTEK
26.	pondělí			
27.	úterý			
28.	středa	17:30		
29.	čtvrtek			
30.	pátek		SV. ONDŘEJE, APOŠTOLA	SVÁTEK

Suverénní řád Maltézských rytířů
České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip Milan Suchán, OPraem

rektor kostela

telefon: 731 402 597

e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz